

hafvande hindra Din kärlek att lifva och värma våra hjertan! Må Din välsignelse utgjuta sig öfver alla för mensklighetens sanna lycka sträfvande föreningar och samfund! Led våra hjertan och tankar under dessa våra förhandlingar! För oss alltid fram på livets väg, och, när lefnadsloppet är ändadt, låt oss inkomma i Dina saliga boningar! Ske alltså för Jesu Kristi skull! Amen.

L. T.: Vi kallas till det arbete, som af oss måste uträttas. Må vi fullgöra det, ihågkommande, att vi arbeta för Guds ära och världens räddning ur dryckenskapens slafbojor! Låtom oss sjunga vår begynnelsesång!

Sång n:r 1.

Jesu! Låt mig städse börja
I Ditt namn allt hvad jag gör,
Att jag måtte framgång spörja
Och så sluta, som sig bör!
Kom, o Jesu! Blif mig när!
Låt mig blifva der Du är!

L. T.: Jag förklarar Logen öppnad, och Inre Vakten torde tillåta i förrummet befintliga medlemmar inträda!

(2:dra och 3:dje punkterna af arbetsordningen böra nu föredragas.)

Intagnings-Ceremoni.

L. T.: Marskalk! Ni behagade gå till förrummet för att uppteckna kandidaternas namn och rekommendationer!

(Nu iakttages arbetsordningens 5:te punkt.)

L. T.: Förrre Templar och Finanssekreterare! I torden utträda för att i föreskrifven ordning pröfva kandidaterna samt emottaga inträdesafgifterna!

(F. L. T. och L. F. S. gå till förrummet och framställa följande frågor:)

F. L. T.: Tror Ni på en allsmächtig Gud enligt Bibelns lära?

Kandidaten: Ja.

F. L. T.: Vill Ni för lifstiden förbinda Eder att sjelf ej begagna eller åt andra tillhandahålla såsom njutningsmedel någon slags rusdryck?

Kandidaten: Ja.

F. L. T.: Vill Ni lyda denna Ordens lagar, då vi försäkra Eder, att intet står i strid med Eder pligt som god medborgare och kristen?

Kandidaten: Ja.

F. L. T.: Tillhör Ni någon annan förening, orden eller samfund, och i så fall, hvilken eller hvilket?

(Svaret härpå skall af L. S. införas i Logens protokoll.)

F. L. T.: Har Ni förut varit medlem af denna Orden?

(Besvaras denna fråga jakande, uppslår F. L. T. sidan 37 och fortsätter frågorna på nämnda ställe.)

(Den, som tvekar att nöjaktigt besvara någon af dessa frågor, kan ej i Orden intagas.)

L. F. S.: Ni torde nu betala Eder inträdesafgift, som är . . .!

(F. L. T. och L. F. S. inträda och ställa sig framför L. T. samt rapportera, hvarefter de intaga sina platser.)

F. L. T.: Templar! Frågorna äro nöjaktigt besvarade.

(Om någon eller några skola återförenas eller återupptagas, uppgifver F. L. T. deras namn äfvensom, för den händelse någon tillhör annan förening, orden eller annat samfund, hvilken eller hvilket.)

L. F. S.: Templar! Jag har emottagit afgifterna.

L. T.: Syskon! Stundens högtidliga allvar bjuder oss att bidraga till, att intrycket af denna intagning blir för alla högtidligt och varaktigt. Marskalk! Ni torde införa de godkända kandidaterna!

(L. M. utträder och ordnar kandidaterna, hvarefter han på inre dörren gifver 3 tydliga slag.)

I. L. V.: Vice Templar! Jag hör, att det knackar på vår dörr.

V. L. T.: Är det Marskalken med inträdessökande?

I. L. V.: Vice Templar! Ja.

V. L. T.: Templar! Är Logen redo för kandidaternas intagning?

L. T.: Ja. Låt dem inträda under det vi sjunga (sången nr 85 eller nr 46!)

V. L. T.: Inre Vakt! Öppna dörren, då vederbörlig signal af L. T. gifvits och sången börjat!

(När dörren öppnats, inträder L. M. med kandidaterna och ställer dem i en halfkrets framför L. T.)

● ● ●
Sång nr 85.

Förläna mig Din Andas nåd,
Som gifver mig de bästa råd,
Hur jag min tid skall lefva,
Att jag mot världens synd och fiärd,
Hvari hon fallen är och snärd,
Må stadigt kunna sträfva!

Styrk Du mig
Kraftelig
Till att vandra,
Ej som andra
Köttens trälar,
De der dräpa sina själar!

Men låt mig som ett ljusens barn
Se och undvika alla garn,
Som satan för mig ställer;
Ja, låt mig aldrig glömma bort,
Att lefnadstiden är så kort
Och likväl mycket gäller;

Ty bör mig
Flitelig
Nyttja dagen,
Höra lagen,
Som kan lära
Det, som länder till Din ära!

Sång nr 46.

Vik fjerran all suckan och sorg,
Som kommer af ovissbet fram,
Var glad åt din nykterhetsborg,
Och låt ej din arm blifva lam
Att rädda hvar olyckans barn
Från rusdryckens farliga stig
Och slita de afgrundens garn,
Som draga hvar dåre med sig!

Se, Herren din Gud med dig står,
Förlita dig lugnt på Hans arm,
Sök lindra hvarit svidande sår,
Den dommande kraften gör varm!
Missionen du fått af din Gud,
Håll ständigt för ögon och sinn!
Att rädda en hvar är Hans bud,
Till dess du i himlen går in.

L. M.: Templar! Jag har äran presentera denne vän, som kommer för att upptagas i vårt brödraförbund.

L. T.: Var välkommen! Vi äro glade öfver Eder ankomst. Vi hoppas, att Ni insett, huru vigtig nykterhetsreformen är, och att Ni allvarligen beslutat i förening med oss arbeta för dess ädla mål. Besinna, hvilket viktigt steg, Ni tagit, och hvilka fordringar, som ställas på Eder! Vi hafva förenat oss att rädda de fallne, skydda de oskyldige och försvara de värnlöse samt bidraga till individernas räddning undan rusdryckernas förhärjande flod. Ett enda felsteg å vår sida minskar det inflytande,

vi kunna hafva på andra. Ihågkom sålunda före förbindelsens afläggande, att Ni för lifstiden bör hålla densamma! Dock försäkra vi Eder, att den ingalunda står i strid med Edra pligter som god medborgare och kristen. Pröfva Eder under en minut! (L. T. gör här ett kort uppehåll.) Är ni redo att aflägga förbindelsen?

Kandidaten: Ja.

(Den, som ej är redo, får allägsna sig.)

L. T.: Marskalk! Ledsaga vår vän till Vice Templar att hos honom aflägga förbindelsen! Låtom oss sjunga:

Sång nr 72: 1, 2.

Du stridshär för det godas sak,
Stå stark, hvad än må ske!
Det goda kan ej under gå,
Fast ej man jemt kan se,
Att man mot målet närmar sig.
Stå, stridshär, stark och fri! —
Vi kämpa för det godas sak,
För dygden strida vi.

Goodtemplar! Lycklig, lycklig du,
Som valt den sköna lott,
Att frid på jorden breda ut,
Att lindra last och brott!
Visst synes striden svår ibland
Mot osed, barbari;
Men sakens helgd oss styrka ger,
Och därför kämpa vi.

L. M.: Vice Templar! Jag får härmed presentera denne vän, som är redo att aflägga förbindelsen.

V. L. T.: Lägg Eder högra hand på hjer-
tat och samtyck till följande

Förbindelse:

I förtröstan på den allsmäktige Gudens
synnerliga hjälp och i närvaro af oss såsom
vittnen lofvar Ni högtidligt och ur djupet af
Edert hjerta att aldrig under någon före-
vändning tillverka, köpa, sälja, nyttja, bjuda
eller åt någon, hvem det vara må, tillhan-
dahålla spritdrycker, alkoholhaltiga viner, öl,
porter

— — eller någon annan berusande dryck
såsom njutningsmedel, och att Ni på alla heder-
liga och lagliga sätt skall motarbeta deras
bruk i samhället. Ni lofvar derjemte att ej
för obehöriga personer uppenbara denna Or-
dens enskilda föreskrifter och förhandlingar,
att Ni noggrant vill efterleva våra lagar,
ej förörätta någon af denna Ordens medlem-
mar eller tillåta någon blifva förörättad,
samt att Ni vill göra allt, hvad på Eder vid-
kommer, för att befrämja vår ädla Ordens
och på samma gång nykterhetssakens sanna
bästa. Lofvar Ni detta, torde Ni afgifva ett
jakande svar!

Kandidaten: Ja.

L. M. och hela Logen: Vi äro alla vittnen.

L. T.: Må Kaplanen öfver denne vår vän
och oss öfriga nedkalla Guds välsignelse!

L. K.: Bön.

Trofaste, kärleksrike Gud och Fader! Dig
anrope vi, att Du må från Din himmel ned-
sända Din välsignelse öfver denne vän, som
nu i denna brödrakrets aflagt en hög och an-
svarsfull förbindelse, så att han må troget
kunna hålla sina löften och derigenom skicklig
varda att med sitt föredöme verka för drycken-
skapens utrotande bland medmenniskor! Gif
honom kraft och nåd att i frestelsens ögon-
blick fly den försåtliga snaran, så att han
alltid vandrar på dygdens väg! Utrusta honom,
Du, alla goda gåfvors gifvare, med nödiga
egenskaper att draga många olyckliga rus-
dryckens slafvar ur eländet och föra dem till
nykterhetens och fridens heliga tempelbonin-
gar! I samma mån, som vårt antal i yttre
måtto tillväxer, utbedja vi oss af Dig, att Du
låter oss alltmer och mer tilltaga i inre kraft
och styrka, så att vårt nykterhetsförbund må
alltid och allestädes lifvas af den sanna bro-
derlighetens och endrägtens ande! Hålla vi,
aktgifvande på vår särskilda kallelse i lifvet,
troget tillsammans under trons, hoppets och
kärlekens segerkrönta banér, kunna vi genom
Din krafts Ande blifva, om än svaga, redskap
till att hugsvala de sorgsnes hjertan och af-
torka bedröfvansens tårar. Må Du i nåd och
barmhertighet förlåna oss, hvad vi ombedja,
på det Ditt namn må äradt och högtlofvadt
varda till alla evigheters evighet genom Jesus
Kristus, vår Herre! Amen.

(Kandidaterna fortfara att stå vända mot V. L. T.)

F. L. T.: Vi hafva alla aflagt en sådan förbindelse. Troheten blifver ärad för sin egen skull. Ihågkom Eder förbindelse!

L. T.: En dylik förbindelse bör ej afläggas utan sann upprigtighet; dock med ett frimodigt hjerta och en obetvinglig vilja kan mycket uträttas. Kom ihåg Eder förbindelse!

L. K.: Så sant Ni älskar frid på jorden och sällhet i himmelen, beflita Eder om att med Guds hjälp hålla Eder heliga förbindelse!

V. L. T.: Ni har genom denna förbindelse satt Eder heder i pant. »Den der trogen är i det minsta, han är ock trogen i mycket.» Eder karakter är genom Eder förbindelse stäld på prof. Blif fast och orubblig, tills Eder lefnads afton skymmer!

L. T.: Lyssnen till uppenbarelsens ord: »En bespottare är vinet, en larmare är rusdryck, och ingen, som raglar deraf, är vis.» (Ordspr. 20: 1.)

F. L. T.: »Drinkaren och frossaren blir fattig, och sömnaktighet kläder i trasor.» (Ordspr. 23: 21.)

V. L. T.: »För hvart och ett fåfängt ord, som menniskorna tala, skola de göra räken-skap på domedag.» (Math. 12: 36.) »Faren icke vilse! Gud låter icke gäcka sig, ty hvad en menniska sår, det skall hon ock skörda.» (Gal. 6: 7.)

L. K.: »Ve dem, som stå upp bittida om morgonen för att jaga efter starka drycker och som dröja i aftonskymningen, upphettade af vin, och hafva harpa och cittra, puka och flöjt och vin i sina dryckeslag, men icke se på Herrens verk och icke akta på Hans händer gerningar!» (Es. 5: 11, 12.)

L. T.: »Hvem ropar 'ack', hvem ropar 've', hvem vållar kif, hvem får jemra sig, hvem får sår för ingenting, och hvem får röda ögon?» (Ordspr. 23: 29.)

L. M.: »Jo, de, som sent dröja vid vinet och som gå tillsammans för att pröfva dryckers blandning.» (Ordspr. 23: 30.)

L. T.: »Se ej på vinet, att det är så rött, att det sätter perlor i bägaren och rinner ned så lätt! Till slut hugger det såsom en orm och stinger såsom en huggorm.» (Ordspr. 23: 31, 32.)

Marskalk! Ledsaga vår vän till Logens Kaplan!

L. M.: Kaplan! Vår vän kommer till Eder för erhållande af undervisning.

L. K.: Vi hafva nu meddelat Eder några af sanningens gyllene ord, hemtade ur den Heliga Skrift. Förvara dem uti Edert hjertas skattkammare, ty de äro eviga livvets ord! Sök ödmjukt trons, hoppets och kärlekens lärdomar vid den himmelske Mästarens fötter, så att dessa gnistrande perlor må vardas Edert ljus under vandringen till det eviga faders-hemmet!

Marskalk! För vår vän till Vice Templar!

L. M.: Vice Templar! Vår vän torde blifva undervisad i flere af vår Ordens sanningar!

V. L. T.: Nykterhetens grundsanningar hafva af all tings Skapare och Upphofsman med mästarhand blifvit inristade så väl i naturen som i uppenbarelsens heliga ord. Den enda dryck, som den allgode Guden gifvit den törstande naturen, är vattnet, detta klara element, som i daggens perlor tindrar i solens glans, som än i milda och vederqvickande regn, än i strida och förhårjande störtskurar nedkommer från det molnhöljda fästet; det är denna Gudagåfva — vattnet — som är ett af de yttersta vilkoren för allt både djur- och växtlif. Hvarje annan dryck, som med begärlighet njutes af människors barn, har sin upprinnelse ur denna grundkälla — vattnet. Hvarföre ej hemta lifvets princip ur detta rena elements kristallklara flod! Hvarför vandra till den organiska förruttnelsens alkoholhaltiga giftbrunnar, som intet vatten och ingen vederqvickelse gifva! Den allvise Skaparen, som väl vet, hvad oss bäst och nyttigast är, har gifvit dig och mig samt alla lefvande varelser förnämligast en dryck — vattnet. Må ej du, svaga människa, äflas att vara visare än verldsalltets Upphofsman! Var nöjd med den dryck, Han dig skänker, och du skall stärkt och vederqvickt varda af Hans välsignelses rika häfvor till din och människoslägtets sanna välfärd!

Marskalk! Ledsaga vår vän till Förre Templar!

L. M.: Förre Templar! Ni torde meddela vår vän ytterligare några råd!

F. L. T.: Min vän! Icke blott den Heliga Skrift och naturen inskräpa nykterhetens gyllene bud, utan äfven erfarenheten och historien väga tungt i vågskålen för dess grundsanningar. Historien lär oss, att brott emot nykterhetens och sedlighetens lagar mäktigt bidragit att bringa riken och nationer på fall; att konungar, hjeltar och statsmän genom rusdryckernas inflytande blifvit störtade från sin höga ställning och sölat sig uti lastens och lidelsernas dy; att ungdomens fågring blifvit insvept i blygselns och vanärens trasiga omhölje; att den starke mannens kraft blifvit bruten till egen, anhörigas och andras skada, samt att gråhårsmannens hufvud blifvit nedböjdt af sjelfförvållade sorger och bekymmer. Allt detta förkunna med tordönsstämma: »Undfly berusande drycker!» (F. L. T. träder fram och räcker kandidaten högra handen.) Välkommen i vår broderliga krets! Välkommen för att kämpa för dessa dryckers utrotande från vårt land! Må denna gyllene regel alltid stå för Eder själs ögon: »Allt, hvad I viljen människorna skola göra Eder, det gören I ock dem!» Eder lifsgerning skall blifva ärofull, och Eder lefnadssol skall, då aftonen stundar, nedgå, lemnande välsignelse i arf åt kommande släkten. Underteckna nu Eder förbindelse!

(L. M. Iedsagar nu kandidaten till L. F. S:s bord, hvarest namn och adress iöskrifvas uti medlemsboken, hvarefter kandidaten ställes fram för L. T. att erhålla slutundervisning. Under tiden sjunga medlemmarna i sittande ställning en sång.)

Sång n:r 53.

Fast i tron följ Herrens bud,
Stöd dig vid Hans hand,
Följ de få, som frukta Gud,
Blif en af Daniels band!
*Sök att bli en Daniel,
Våga ensam stå,
Fatta du ett fast beslut,
Följ det se'n också!*

Mången hjelte sårad är,
Fallen ock ibland,
Stark han varit som en här,
Förent med Daniels band.

Mången jette, grym och svår,
Härjande vårt land,
Kunnat få ett dödligt sår,
Om han mött Daniels band.

Låt banöret högt i sky
Svaja på vår strand!
Satans här då måste fly,
Förskräckt för Daniels band.

Sång n:r 25.

Afhållsöftet må du gifva
Och det alltid hålla fast,
Må du riktigt lös dig rifva
Från den onda dryckeslast!
∴ Underskrif! Underskrif!
Afhållsöftet underskrif! ∴

Skall du löftet underskrifva,
Så det blir till evigt gagn,
Må du Herren hjertat gifva,
Underskrif i Jesu namn!

Rif dig lös från onda skaror,
Som till dryckeshuset gå!
Du utsätter dig för faror,
Bredvid afgrundsdjupet stå.

Frukta icke för de många,
Som vill drifva gäck och spott!
Kom, blif fri, du arme fånge,
Då skall allting blifva godt!

Tvenne magter i ditt hjerta
Kämpa för att vinna dig.
Fly från ångest, fly från smärta,
Rif dig lös — o man, blif fri!

Tänk på alla dina kära,
Underskrif och tänk på dem!
Hvilken glädje, hvilken ära,
När du kommer nykter hem!

Villigt brödrahänder räckas,
Dyre vän, blott fatta mod!
Låt dig icke ens förskräckas,
Om ock satan dig motstod!

L. M.: Templar! Denne vän har fullgjort
allt för erhållande af slutundervisning.

L. T.: Min vän! Ni har nu blifvit delaktig af den förberedande undervisning, som är nödig för inträde i vårt brödräförbund. Ett helt lifs trohet må bevisa, att Ni äfven förstått uppskatta nykterhetens välsignelse. Jag går nu att meddela Eder den undervisning,

hvaraf ingen, hvilken ej underkastat sig sådana förbindelser, som de af Eder aflagda, kan blifva delaktig, och som derfor af hvarje medlem noga bör hemlighållas.

Vi hafva lösen, igenkänningstecken, handgrepp och signaler, som jag nu kommer att meddela.

För att erhålla inträde uti våra Loger fordras, att man känner kvartalets lösen. Den meddelas af Logens ordförande medelst hviskning och får aldrig användas utom Logen ens till medlemmar, utan må endast gifvas till vederbörliga tjänstemän! Lösen ombytes hvarje kvartal. Ni är nu berättigad erhålla denna lösen. (L. T. stiger ned och hviskar lösen i kandidatens öra.)

Då Ni kommer till Loge före mötets öppnande, må Ni under begynnelseceremonien i den pröfvande Marskalkens öra hviska sista ordet af lösen! Kommer Ni sent och finner dörrarne stängda, gif å yttre dörren denna signal . . . och hviska i Yttre Vaktens öra första ordet af lösen! Ikläd Eder i förrummet regalia och gif å inre dörren följande signal . . . samt hviska i Inre Vaktens öra sista ordet af lösen! Träd fram till midten af rummet och, vänd mot Förrer Templar, helsa sålunda . . . hvarefter Ni intager Eder plats!

Besöker Ni en främmande Loge, stanna i förrummet och anmäl till Vakten, att Ni önskar besöka Logen! Då Marskalken kommer att införa Eder, gif sista ordet af lösen jemte uppgift på namnet och numret af den Loge, Ni tillhör! Denna Loges nr och namn är . . . .

Skulle Ni under mötet vilja aflägsna Eder, träd fram till midten af rummet och, vänd mot Vice Templar, helsa sålunda . . . ! Besvarar han Eder helsning, eger Ni rätt aflägsna Eder, och då Ni kommer till Inre Vakten, hviska följande ord . . . . ., som äfven är denna grads pröford!

Om Ni önskar finna en ordensmedlem, gör detta tecken . . . . ., hvilket betyder: Är någon här af de våra?

Den medlem, som ser detta, svarar på detta sätt . . . . ., som betyder: Jag är en.

Då Ni fått detta svar, gör Ni följande tecken . . . . ., hvilket betyder: Äfven jag.

I hafven sedan broderliga anspråk på hvarandra.

Dessa tecken kunna emellertid ej alltid användas. Vi hafva då ett igenkänningsord, som är . . . . . och användes sålunda . . . . . Detta ord begagnas äfven för att pröfva dem, som säga sig vara medlemmar af vår Orden. Marskalk! Gif mig vårt handgrepp och visa det sedan för vår vän!

L. T. Medlemmarne må nu sluta vår sy skonkedja kring vår nyförvärfvade vän!

(Medlemmarne fatta hvarandras händer och bilda en ring omkring kandidaten.)

Befullmäktigad af Sveriges Nationalloge af Internationella Goodtemplarorden, förklarar jag i dessa syskons närvaro Eder vara medlem af vårt brödraförbund och med detsamma berättigad till alla förmåner och det beskydd, som vår Ordens lagar och förbindelser förläna.

I denna konstitution, som jag härmed öfverlemnar till Eder, kan Ni bättre lära känna Edra skyldigheter och rättigheter. (Öfverräcker en konstitution till kandidaten.) Vår broder må nu beklädas med Ordens första grads regalia. (Der Supporters finnas, skola de bekläda kandidaterna med regaller, eljest Marskalkarne.) Må Ni alltid bära detta tecken med ett hjerta uppfyllt af trohet och kärlek! Träd nu in i vår krets och förena Edra händer med våra!

Ni är nu en länk i den stora syskonkedjan. Våra händers förening betecknar hjertats och de rena afsigternas enhet. Se, huru skönt det är, att syskon förenas till ädel sträfvan! Gud hålle sin skyddande hand öfver vårt förbund, och må det ej lösas på denna sidan grafven!

(Under det att medlemmarne hålla hvarandras händer, sjunges en sång.)

Sång nr 40.

Se, huru godt och ljufvigt är,
Att bröder kunna sänjas,
Att en den andre hafver kär,
Och allas välgång främjas!
Som helsokraft af balsam går,
Likså ett folk af endragt får
Sin rätta kraft och helsa.

Som daggen gör stor frukbarhet,
När den af Hermon rinner,
Så trefnad föds af enighet,
Der Kristi kärlek brinner.
Der skall välsignelse och fröjd
Och allt, hvad själen gör förnöjd,
I råd och dåd förspörjas.

Sång nr 15.

Välsignadt bandet är,
Som knyts af kärleken
Emellan nyktra hjertan här!
Det liknar himmelen.

Inför vår Faders tron
Gå våra böner opp;
Vår fruktan och vår sorg är en,
Så ock vår tro och hopp.

Vi dela andras ve
Och lindra andras sår,
Och ofta åt hvarandra ge
Medlidsamhetens tår.

När vi här skiljas må,
Det gör oss alltid men;
Förenata dock i bön vi stå
Och hoppas mötas än.

Det hopp oss lyftning ger
Och mod uti vår strid;
Ty hvar och en i väntan ser
Upp emot denna tid.

Vi skola blifva fri
Från synd, besvärlighet,
Af kärlek full vår glädje bli
Uti all evighet.

L. T.: Vi taga nu några minuters rast att helsa vår nyförvärfvade stridskamrat välkommen!

(Medlemmarne kunna under tiden räcka den nykomne handen och fritt samtala.)